

Overigens is er voor Griekenland in het onderhavige geval geen enkele grond die de niet-uitvoering van de beschikking kan rechtvaardigen.

Verzoek van de Giudice di Pace di Milazzo van 18 april 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Provvidenza Regio en AXA Assicurazioni

(Zaak C-425/03)

(2003/C 289/29)

De Giudice di Pace di Milazzo heeft bij beschikking van 18 april 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 oktober 2003, in het geding tussen Provvidenza Regio en AXA Assicurazioni, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

De in dit geding opgeworpen middelen inzake ongrondwettigheid hebben betrekking op artikel 1 van decreto legge nr. 18/03, krachtens hetwelk zaken met betrekking tot door middel van modellen en formulieren gesloten contracten die onder de bevoegdheid van de giudice di pace vallen, waarvan de waarde elfhonderd euro niet te boven gaat, worden onttrokken aan het billijkheidsoordeel van de rechter.

Beroep, op 10 oktober 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-433/03)

(2003/C 289/30)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 10 oktober 2003 beroep ingesteld tegen Bondsrepubliek Duitsland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Claudia Schmidt en Wouter Wils, leden van haar juridische dienst, en Andreas Manville, hulpfunctionaris bij dezelfde juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door afzonderlijk met Roemenië, Polen en de Oekraïne te onderhandelen over bilaterale overeenkomsten betreffende de binnenscheepvaart, ze te sluiten, te ratificeren, in werking te doen treden en te weigeren ze op te zeggen, de krachtens artikel 10 EG-Verdrag en verordening (EEG)

nr. 3921/91⁽¹⁾ op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

- vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland haar verplichtingen krachtens verordening (EG) nr. 1356/96⁽²⁾ niet is nagekomen, daar de afzonderlijke bilaterale overeenkomsten betreffende de binnenscheepvaart met Roemenië, Polen, de Oekraïne, de Tsjechische Republiek en Hongarije onverenigbaar zijn met verordening (EG) nr. 1356/96 en zij geweigerd heeft ze op te zeggen;
- de Bondsrepubliek Duitsland in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

- De Bondsrepubliek Duitsland heeft inbreuk gemaakt op de exclusieve bevoegdheid van de Gemeenschap tot sluiting van internationale overeenkomsten in de zin van het arrest AETR, door met Roemenië, Polen en de Oekraïne te onderhandelen over de bilaterale overeenkomsten betreffende de binnenscheepvaart, ze te sluiten, te ratificeren en in werking te doen treden, welke overeenkomsten de communautaire regels aantasten die de Gemeenschap heeft vastgesteld in verordening (EEG) nr. 3921/91. Die verordening stelt de voorwaarden vast waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot binnenlands goederen- en personenvervoer over de binnenwateren in een lidstaat waar zij niet gevestigd zijn. Die openstelling werd geleidelijk tot stand gebracht. Het aldus gecreëerde evenwicht wordt door artikel 6 van de met Polen, Roemenië en de Oekraïne gesloten overeenkomsten verstoord, waardoor de in derde landen gevestigde vervoersondernemers toegang tot cabotage in Duitsland hebben.
- De Bondsrepubliek Duitsland heeft niet voldaan aan haar verplichtingen uit artikel 10 EG door over de betrokken bilaterale overeenkomsten te onderhandelen, ze te sluiten, te ratificeren en in werking te doen treden, aangezien de Raad de Commissie een onderhandelingsmandaat had verleend en de Duitse regering moest weten dat onderhandelingen over een multilaterale overeenkomst werden gevoerd.
- De door de Bondsrepubliek Duitsland gesloten bilaterale overeenkomsten zijn onverenigbaar met verordening (EG) nr. 1356/96 van de Raad van 8 juli 1996 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor het vervoer van goederen of personen over de binnenwateren, tussen lidstaten, om voor dit vervoer het vrij verrichten van diensten te verzekeren. De Poolse, Oekraïense, Roemeense, Tsjechische, Slowaakse en Hongaarse binnenschippers en binnenvaartondernemingen, die volgens de bilaterale overeenkomsten een vergunning kunnen krijgen om vervoer tussen Duitsland en de andere lidstaten te verrichten, voldoen namelijk niet aan de in die verordening gestelde voorwaarden.

⁽¹⁾ PB L 373, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 175, blz. 7.